Nr 96. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 13 Augustus 1910.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van di blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 'donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. **Groote Markt, te Tongeren.**

Abonnement :

Driemaal per week, **6** fr. per jaar
Tweemaal » **5** »
Eenmaal » **4** »

Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 6 AUGUSTUS 1910

De achterlijkheid der katholieken.

De katholieken zijn dompers en achteruitkruipers, dat is het thema der geuzen.

Georges Lorand, radicale volksvertegenwoordiger voor Virton, heeft nu dat thema uitgebreid, en hij schrijft onvervaard in « L'Express, » van Luik, dat de katholieke volkeren de meest achterlijke zijn.

« De grootheid, de macht, de rijkdom, zegt hij, en de beschaving van een volk kunnen algemeten worden naar den afstand die het scheidt van de Roomsche afgoderij.

« De achterlijke bevolkingen zijn de kwezelachtige bevolkingen.

« Hoe meer eene bevolking godsdienstig is gebleven, hoe meer achterlijk en ellendig zij is gebleven. Dat is eene algemeene wet.

« De achterlijkheid der katholieke bevolkingen ten opzichte der ontvoogde bevolking wordt overal vastgesteld, vooral in België en Zwitserland. »

We zullen beginnen met tegenover de vooruitzettingen van den Heer Lorand het *feit* te stellen van den voorspoed van België, dat nu *onbetwistbaar* den eersten rang inneemt onder de handelsnatiën der wereld, en in verhouding zijner bevolking.

Dat *feit* wordt door elkeen erkend.

Wat meer is, de voorsprong van België is niet gering, en we moeten niet vreezen dat ons land door anderen zal voorbijgestoken worden.

België is nochtans katholiek en wordt sinds 26 jaren door katholieken bestuurd!

* * *

De stelling van den Heer Lorand wordt ten andere gelogenstraft door geheel de geschiedenis.

Begint de macht van Clovis, in de vijfde eeuw, niet te dagteekenen van den dag zijner bekeering in de vlakten van Tolbiac?

Werd hij, de christene Koning, niet de kloeke bevestiger van het eerste Fransche stamhuis?

Versloeg later Karel Martel de Poitiers de Sarracenen niet, die dreigden geheel Westelijk Europa te overweldigden?

Was Karel-de-Groote, niet de groote Keizer van 't Westen, die de nog heidensche bevolking van Saksen en Oostelijk Duitschland onderwierp?

Onbetwistbaar heeft Westelijk Europa, onder den invloed der christene beschaving, sedert Karel-den-Groote aan 't hoofd der beschaafde wereld gestaan. Wie zal betwisten dat de beschaving van Europa te danken is aan de priesters en kloosterlingen der katholieke Kerk?

Dat betwist niemand, zelfs de protestantsche geschiedschrijvers niet.

Frankrijk heeft het toppunt zijner macht bereikt toen zijn Koning zich de « zeer christene Majesteit » noemde.

Sedert honderd jaren is Frankrijk, van den eersten rang onder, tot den vierden, vijfden vervallen.

Het is ook sedert ruim honderd jaren dat Frankrijk zich aan de Kerk vergrijpt.

Eerst de Fransche Revolutie van 1793, die de Katholieken Godsdienst afschafte, de priesters en katholieken vermoordde of verbandde ; dan Napoleon I, die den Paus gevangen nam, hoonde en bespotte; later de geuzerij, die alle middelen in het werk stelt, om het geloof uit de harten te rukken.

Zeker is het, dat Engeland en Duitschland grooten vooruitgang hebbengedaan.

Dat zijn protestantsche landen, zegt men.

Ja, maar het zijn de godsdienstige landen, welke men gerust onder de kwezelaarslanden, zooals de Heer Lorand zegt, mag rangschikken.

De Heer Lorand heeft daar een artikel geschreven dat den toets der geschiedenis niet kan doorstaan, en dat door de bloei van België volkomen gelogenstraft wordt.

ALLERLEI NIEUWS

DE BRUSSELSCHE TENTOONSTELLING VAN 1897 EN DIE VAN 1910. — De Brusselsche tentoonstelling van 1897 bracht in 't geheel op aan toegangsbewijzen de som van 1 milioen 250 duizend frank.

Daarentegen had de Brusselsche Tentoonstelling van 1910 tot op den avond van 1 Augustus reeds ontvangen aan : toegangsbewijzen van een frank 1,795.125, abonnementen : 1,250,000 toegangsbewijzen tegen verminderden prijs 80.000 frank, of samen 3 milioen 125 duizend 125 frank.

— HET LIEDJE VAN DEN SCHOOLMEESTER. — De koning kwam eens door het dorp L...

De dorpsschoolmeester had een gelegenheidsgedicht gemaakt, hetwelk door de kinderen op eene alombekende wijze moest gezongen worden.

Alles ging op zijn beste. De koning bood zich aan en het lied werd op zulke uitstekende wijze gezongen, dat de koning er de woorden van vroeg.

De meester trekt met haast een afschrift er van uit den zak en overhandigt het den hooggeachten persoon.

Dronken van vreugde huppelde de schoolmeester naar huis, om het goede nieuws aan zijne vrouw te vertellen. Deze kon het niet gelooven. Om er zich van te overtuigen, onderzocht zij 's meesters zakken en vond het schrift, hetwelk, naar zijn zeggen, aan den koning besteld was. Maar hoe zij ook zocht en alles doorsnuffelde, zij kon de rekening niet vinden van den kleermaker, die het nieuw kostuum gemaakt had, in welke de meester zich gehuld had, om zijne hoogheid te ontvangen.

De blijdschap van den meester was over en in eene droevige teleurstelling veranderd ; hij was ontroostbaar over zijne noodlottige en onherstelbare misgreep. In die droevige omstandigheden ontvangt hij eenen verlaten brief van Brussel. Bevend van angst en schrik opent hij den brief en zie... deze behelst de nu betaalde rekening van den kleermaker.

—o— SCHANDALIG BEDROG ! — Pas toch op dat men U den echten Elixir De Kempenaar van Jacques Neefs Antwerpen geve, want er worden oneindig veel vervalschingen verkocht.

— DE MODERNE VROUW. — Zoo langzamerhand is er geen enkel uitsluitend mannenberoep meer, dank zij de energie, die de vrouwenbeweging in tal van jonkvrouwelijke zieltjes krachtig maakt. Heeft Amerika reeds eene burgemeesteres. Europa kreeg dezer dagen zijn eerste vrouwelijke kapitein. Frau Agnete von Baudity legde onlangs voor de marine overheid te Kopenhagen, met lof het examen af, en verkreeg van de Deensche Regeering het recht, eene postboot in het Isefjord te « beheeren. »

— HET SCHIJNT dat een mooie *chromo* nu bij de pakken van een kilo Suikerij « der Trappisten », Vincart en Zn. gevoegd is.

Verlichting op den buiten

door het **Auto-Gas**, bestek en proeven kosteloos. — 35, Gaucheretstraat, Brussel.

— EEN GRAFSCHRIFT. — De groote natuurkundige en vrijheidsheld, Franklin, die in zijn jongelingsjaren boekdrukker geweest was en gazetschrijver, was ook, naar beoordeeling van zijn grafschrift een man van godsdienstige overtuiging. Dat grafschrift luidde bijna alzoo : Hier rust het lichaam van Benjamin Franklin, den boekdrukker, gelijk de band van een oud boek, waar men den inhoud heeft uit weg genomen... Het boek is evenwel niet verloren gegaan, maar zal, naar hij verhoopt, eens weder in een nieuw verbeterde uitgaaf verschijnen. — Franklin wou daarmee zeggen : De ziel is uit het lichaam weggenomen, gelijk de boekbladen uit den band. Doch zal het geheele, namelijk lichaam en ziel, in verbeterde en schooner vorm ten dage der opstanding weder verschijnen, evenals een boek in nieuw verbeterde uitgave.

— Wandel in de zon of ga er in zitten. Dat is een geneesmiddel voor zenuwlijden, zwakheid loomheid en een aantal andere kwalen. Het geeft kleur en schoonheid aan het gelaat, doordat het 't bloed zuivert. Zonnewarmte geeft aan het geheele lichaam een kracht, zooals geneesmiddelen of het beste voedsel niet kunnen doen.

— Wat is het heilig Sacrament des huwelijks, vroeg een pastoor aan zijn parochiaan. — Een sacrament, dat gij niet moogt aangaan, antwoordde de parochiaan.

— « Als dat geen allerbest middel tegen de muizen is, dan ik geen beter ! » zei Joris, en zijn huis stond in brand.

— De Duitsche dichter Castelli kreeg eens van zijne vriend een dikken brief, waarvoor hij veel port betalen moest, en waarin niets te lezen stond dan : « Ik leef nog. » Castelli zond hem terug een ongefrankeerd kistje, waarin een steen van 16 pond met de woorden : « Toen ik vernam dat gij nog leefdet, is mij deze steen van 't hart gevallen. »

— Een dorpsbode kwam in de stad een kistje sigaren koopen. « Wilt gij lichte of zware ? » vroeg de winkelbediende. — « Daar hebben ze mij niets van gezegd, — was het antwoord, — maar geef mij maar lichte, want ik heb ze nog twee uren te dragen.

— Een Portugees werd door zijn vorst met het volgende puntdicht :

Wie door uw kruis zich acht verceerd,
Ik dank u voor het mijne :
Sinds gij als koning hier regeert,
Heeft elk genoeg aan 't zijne.

— « Dokter, ik ben niet goed ! » — « Zoo, en wat scheelt er u ? — « Ja, zie, als ik maar even op mijn schouder klop, dan doet mij dat altoos zeer ! » — « O, dat is gemakkelijk te verhelpen ! » — « Hoe dan, dokter ? » — « Gij moet maar niet meer op den schouder kloppen ! »

— Hoe moet ik dat verstaan : de dagbladen melden dat N. door zijne letterkundige voordracht eene « buitengewone beweging » onder zijne hoorders heeft verwekt ? — « Dat wil zeggen, dat schier alle hoorders de zaal verlieten, zóó verveelde de spreker ! »

— Een vader schreef aan een student, die werd afgekeurd, dat het schande was, het examen nog eens te moeten doen. Deze schreef weerom : « Noemt gij dit eene schande Papa, als de professoren « bis ! bis ! » roepen om het genoegen te hebben mij nog eens te hooren ? »

— SPOT NIET. — Een oud boerke reed op zijn ezel naar zijn land. Een neerschap, op een schoon peerd gezeten, wilde hem een weinig bespotten en vroeg :

— Ha ! boerken, hoe rijdt de ezel ?

— Te paard ! antwoordde het slimme boerke. Of het heerke nog lust had tot spotten meldt de geschiedenis niet.

— ONZE KONING VEREERD DOOR DEN SULTAN VAN TURKIJE. — De Sultan Ahmed heeft zijnen onder-Staatssecretaris van Buitenlandsche Zaken, die voor het oogenblik in Europa verblijft, gelast aan den Koning der Belgen het Halssnoer der orde van Hanédame-al-Osman, een der hoogste eereteekens van Turkije, te overhandigen. Tegenwoordig zijn de betrekkingen tusschen Turkije en België zeer vriendschappelijk.

— VERSTERKING VAN DE HOLLANDSCHE LEGERVLOOT. — Het cabinet Heemskerk is van gevoelen dat er voor de landsverdediging moet gezorgd worden : om die te verzekeren zou het noodig zijn de kusten te beschermen en bijgevolg de vloot te versterken. Met het oog daarop heeft het Dinsdag ll. in de tweede Kamer een wetsontwerp neergelegd waardoor het een krediet van 40 milioen gulden aanvraagt. Om die buitengewone uitgave te wettigen brengt de regeering in dat de meeste buitenlandsche vlooten merkelijk versterkt zijn geworden in den laatsten tijd.

— EENE KLOOSTERZUSTER-DOCTOR. — Uit Lépol, Lemberg, wordt gemeld, dat de Ursulinnenzuster Cecilia Lubienska haar exaam van doctoraat in wijsbegeerte heeft afgelegd en den graad van dokter aan de hoogeschool dier stad heeft bekomen.

De zuster is bestuurster van eene hoogere meisjesschool te Kolomea, ambt dat zij voorloopig had neergelegd om haar examen voor te bereiden. 't Schijnt dat het de eerste maal is in Europa dat eene kloosterzuster dergelijk exaam aflegt.

— EIGENARES EN HUURDER. — Te Budapesth hebben de huurders van woningen eene meeting gehouden om te protesteeren tegen de « woekerhuren », zooals zij dat noemen, die de eigenaers van hunne woningen eischen. Aan het hoofd dier beweging stond M. Ussar, lid van het parlement.

Gisteren heeft M. Ussar beteekenis gekregen dat de huur van zijn appartement met 20 % was opgeslagen. Deze maatregel werd als weerwraak genomen door zijne eigenares, gravine Leontine Festetics. Daarbij zal het wel niet blijven.

—o— **Financiënblad,** 19, Kruidtuinlaan, Brussel, verschijnt elken Zaterdag, in 20 bladzijden, groot formaat, « OST SLECHTS **Fr. 2,50** PER JAAR, geeft omstandige studien over waarden aan 't orde van den dag, over economische gebeurtenissen, de ontleeding en beoordeeling van Bilans, een beursoverzicht en de officieele koerslijst van Brussel en Antwerpen, kosteloze financieele inlichtingen en raadgevingen. *Op aanvraag wordt het « Financiënblad » gedurende eene maand kosteloos toegezonden.*

— Een baron liet zich bij eenen graaf aankondigen. « Ach ! Heere ! — riep de baron bij het binnentreden tot den graaf, — Uwe Excellentie geeuwt ; gij hebt zeker reeds veel vervelende bezoekers gehad ? » — « Oh neen, — hernam de graaf, — gij zijt de eerste.

— Twee jonge buitenlieden moesten het lot trekken om te weten wie van beiden tot den krijgsdienst was bestemd. De jongste was den opzichte van het leger aanbevolen ; deze deed in de doos twee zwarte brieftjes leggen ; dan zeide hij tot de twee jongelingen : « Die het zwarte briefje trekt, moet soldaat worden ; en zich wendende tot dengene dien hij niet wilde bevoordeeligen, zeide hij : « Trek vooreerst ; *ik beveel* het u. » Maar de slimme boer, het bedrog vermoedende, trekt een briefje en slokt het oogenblikkelijk binnen. « Wat doet gij, ongelukkige ? — Mijnheer, indien het briefje dat ik heb opgeslorpt, zwart is, dan is het andere in de doos wit ; laat ons het zien: in dit geval zal ik optrekken ; en indien ik het witte briefje heb ingezwolgen, dan zal mijn kameraad soldaat worden : gij kunt gemakkelijk de waarheid kennen. » De opzichter was onthutst en verplicht hem vrij te spreken ; bovendien om niet te mishagen aan degenen die den anderen hadden aanbevolen, verklaarde hij hem ook van den krijgsdienst ontslagen.

— GEDACHTEN EN WENKEN. — De schoonste zomer — zonneschijn
Vervroolijkt haar noch zinnen,
Wanneer wij niet vervroolijkt zijn
Door 't zonnetje van binnen.

Wie wordt het rijkst van geest ?
Die elken dag nog leert.
En wie bezit het meest ?
Hij die het minst begeert.

Zij zingt gelijk een nachtegaal
Maar altoos in een vreemde taal ;
Want Belgisch kent zij evengoed,
Of ze in Parijs was opgevoed.

Houd u rein
Acht u klein,
Wees graag alleen,
Met God gemeen.

:-: Vliegen-vangers :-:
BOEKHANDEL COLLÉE
GROOTE MARKT, TONGEREN.

VERZEKERING
tegen
brand, hagelslag en ongevallen.
HOOFDAGENT :
J. DEWALLEF WIJNGAARDSTRAAT, N° 4, TONGEREN.

JONGELINGEN !

Wilt gij soldaat worden, te voet en te paard, 1800 fr. en 10 fr. per maand ? Jongelingen ! Denkt eens goed na en stelt niet uit, na 1910 zult gij dat geld niet meer verdienen.

Wendt u dus direct bij den heer **P. DOLL**, *Agent van het Gouvernement*, Grand Café, aan de station te Bilsen, *die u alle de oude en nieuwe soldatenwet zal uitleggen.*

Schrijft hem, hij komt dadelijk bij u.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thirlart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.

Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

Damen Dokteur!
MME DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, n° 9a^a, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies,** plots genezen door een **cachet Gauthier,** 1 en 2 fr. de doos van 6 en 15, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.
Horlogiën in allen aard, met grooten afslag.

—o— **La Nationale,** gevestigd te Parijs in 1830, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.
Meer dan 613 millioen reserve.
Voorname agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons, 34, Luik.

—o— Doctor SOLE, 262, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen.
Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

— **Doctor R. WAUCOMONT**
Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÈGE.

—o— **Hoedenmagazijn Jean,** 50, *Leopoldstraat, 50, Luik, naast den Pont des Arches,* geelt voor **3,60** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in allen aard. **Jean** verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9, (1ste verdiep)
— LUIK —

Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

CHANTECLAIR
VIN de BORDEAUX CHAMPAGNISÉ MOUSSEUX
réunit les qualités toniques des grands Vins de Bordeaux et les propriétés digestives du Champagne. C'est le meilleur et le meilleur marché des Vins Mousseux. — **3, 4 et 5 francs** la bouteille par caisse de 12 et 25 bout.
Agents demandés. Ecrire avec références : **Chanteclair,** 249, Rue du Progrès, BRUXELLES

Hooikoorts
ALLE VERDRUKKINGEN. *Onmiddelijke en onfeilbare verzachting.* — **ASTHMA**
Vraagt aan M ESCOUFLAIRE, Esplanade, Ath, eene kosteloze proefdooos
Poeders & Cigaretten Escouflaire
met talrijke getuigschriften van genezing.
— Depot in alle apotheken. —

DE

Bedrogen Erfgenaam

(13^e VERVOLG).

Hoe toch jonge menschen zich door hunne drift konden laten meesleepen ! Wat was zoo'n heetbloedig temperament toch gevaarlijk, en hoe licht kon het iemand, die in de strenge school des levens nog niet de noodige zelfbeheersching had geleerd, in het vreeselijkste, is het onherstelbaarste verderf storten !....

Ja ja, dat waren pijnlijke overwegingen. Maar niet lang konden zij eene wolk doen nederdalen op 's heeren Faynton's gelaat. Want M. Faynton had zijn morgendblad opengeslagen, om een oog te laten gaan over de jongste beursberichten, inzonderheid over de laatste noteering van Boston Koper... en, zie ! — deze noteering bleek zijne meest optimistische verwachting nog te overtreffen. Koper was den ganschen dag zeer vast geweest, en er waren aanzienlijke aankoopen gedaan uit hoeken, waar men in den regel uitstekend goed wist wat men deed.

Vooral naar Boston Koper was sterke vraag geweest, zoodat de stukjes opnieuw in de hoogte geloopen waren en nu stonden op fr. 7,10. Nu reeds had M. Faynton zijne optie binnen, niet alleen, maar ook zou hij bij verkoop — waaraan hij trouwens op het oogenblik nog niet dacht — zeer belangrijke winst opstrijken. Hij had het dus bij deze speculatie wel bij de rechte eind gehad, en Mills zou moeten erkennen, dat zijne gewoone scherpzinnigheid hem ditmaal in den steek had gelaten.

Nu ja, men kon ook al te zwaartillend, al te pessimistisch wezen ! Dat lag wel een beetje in den aard van Mills. Gekheid ! Wie nooit iets waagde die won ook nooit ! — M. Faynton wreef zich vergenoegd de handen. Hij had met dat Boston Koper toch maar een aardigen slag geslagen, en Mills zou met zijne wijsheid voortaan een toontje lager moeten zingen.

Tegen half elf, na op zijn gemak te hebben ontbeten, begaf zich M. Faynton naar de woning van zijn vennoot om te zien of Mills nu eindelijk terug was. En toen hij vernam dat dit nog altijd niet het geval was, liet hij zich papier en pen geven, om een briefje te schrijven, dat aan Mills terstond bij diens komst moest ter hand gesteld worden.

« Waarde Miles, zoo schreef hij, den heer Morris Achton is ter oore gekomen dat gij ernstige beschuldigingen tegen hem hebt ingebracht bij Sir Richard Templeton. Dat gij dit inderdaad gedaan hebt, schijnt wel buiten twijfel te staan, en natuurlijk staat het aan u, deze beschuldigingen te staven. Ik kan niet gelooven, dat gij zoo iets zoudt hebben gedaan zonder overtuigende bewijsgronden ; en van den anderen kant kan ik niet gelooven, dat M. Ashton in staat zou zijn tot de misdragingen, van welke gij hem beticht. Ik onthoud mij dus, voor zoover het mij mogelijk is, van gevolgtrekkingen, totdat deze aangelegenheid zal zijn opgehelderd. Ik voeg hier bij, dat M. Morris Ashton over uwe handelwijze ten zeerste verbolgen is. Zijne verontwaardiging en woede waren vreeselijk om te zien.

« Geloof mij steeds. — Edw. Faynton ».

M. Faynton herlas het door hem geschrevene, en keek eens rond, als om zich te vergewissen of de bedienden wel de kamer verlaten hadden. Vervolgens zat hij een poosje met gesloten oogen. Daarna nam hij een enveloppe en adresseerde die. Bij het haastige opleggen van het vloeipapier echter vlekte hij het schrift. Hij verfrommelde dus den omslag, wierp hem in de snippermand, adresseerde een tweede, stak daarin den brief, en stond op.

De bediende wachtte in het portaal.

— Wees zoo goed en geef dit aan M. Mills zoodra hij komt, zegde M. Faynton. Ge hebt hem gisterenavond reeds verwacht, niet waar ?

— Ja, mijnheer.

— Ik ook. Het is vreemd. Hij heeft zeker te Londen onverwacht openthoud gehad.

— Dat denk ik ook, Mijnheer.

Op zijn kantoor gekomen, vond M. Faynton dat door zijn vennoot's afwezigheid het werk zich tamelijk had opgehoopt. Hij zou dus een drukken dag voor de borst hebben, waarschijnlijk tot laat in den namiddag poot-aan moeten spelen. Om half één echter kon hij een uurtje uitbreken tot het gebruiken van zijn tweede ontbijt. Daarna maakte hij een klein wandelingske langs den waterkant ; en daarbij kwam hij op een aardigen inval.

Nu Morris op dezen dag aan zijne moeder de blijde tijding zijner verloving zou meedeelen, wilde hij — M. Faynton namelijk — een klein feestje geven, waarbij de beide jonge verloofden, mevrouw Ashton en hij zelf de aanzittenden zouden zijn. Hij wilde dus aan mevrouw Ashton gaan vragen, welken avond zij en Morris hiertoe beschikbaar hadden en tevens dezelfde uitnooiging richten tot Madge Templeton.

Maar om den hoek van het plein schoot hem eene victoria met tweespan voorbij. Hij erkende de equipage ; hij erkende ook mevr. Ashton, die er in zat. Haar hoofd echter was naar de andere zijde gewend, zoodat 's heeren Faynton's hand tot groeten reeds halvewege op weg naar zijn hoed, de verdere reis daarheen kon staken.

Niettemin begaf hij zich naar mev. Ashton's huis, aangezien zijne uitnoodiging even goed schriftelijk kon worden overgebracht door middel van een briefje, dat hij daar even zou kunnen schrijven. Hem werd opengedaan door Marten, die hem meedeelde dat mevrouw Ashton niet thuis was... Niet thuis ? Wel, dat speet M. Faynton erg ! Maar als hij aan mevrouw even een briefje kon schrijven, dan zou toch zijn gang niet vergeefs zijn geweest.

Bijgevolg werd hij door Marten in het salon gelaten, waar op de schrijftafel eene opene schrijfmap lag. Zelfs uit zulk eene kleinigheid bleek de keurige inrichting van mevrouw Ashton's gansche huishouding ; want de schrijfmap was geheel nieuw en wit, een maagdelijk veld van vloeipapier.

M. Faynton nam eene pen, bezon zich even over de bewoordingen van zijn briefje en schreef toen snel. Eén enkel zijdje papier was voldoende ; hij droogde dit op het vloeipapier en las het over. Maar eene uitdrukking of wending er in scheen hem niet te bevallen. Althans, hij verfrommelde het en wilde het wegwerpen... Ah ! daar was dan nu werkelijk eene leemte in de huishouding van mevr. Ashton — want zie ! — de snippermand ontbrak, onder of naast de schrijftafel. In elk geval moet men onderstellen dat M. Faynton dit meubel niet zag, want hij stak het verfrommelde velletje in zijn jaszak.

Hij nam nu een ander velletje. Zorgvuldig zocht hij er een uit, dat geen monogram en geen huisadres droeg. Hij schreef zijn eigen adres aan het hoofd en pende nu voor de tweede maal zijn uitnoodigingsbriefje.

Maar eerst nog verwisselde hij de pen tegen zijn eigen vulpen, en hij schreef daarmede. Dit was spoedig gedaan, en toen hij het geschrevene nog eens overgelezen had, was het droog, zoodat het niet behoefde gevloeid te worden. Hij deed nu het velletje in een couvert, adresseerde het, en er mede in de hand verliet hij de kamer en daalde vlug de trap af.

Marten stond in het portaal.

— Wilt ge dat aan mevr. Ashton geven wanneer zij thuiskomt, Marten ? zegde M. Faynton.

Hij keek eens rond, zooals hij ook vroeger reeds had gedaan, toen hij den knaap aansprak.

— Ik heb het aan de deur afgegeven, zegde hij, met kalmen nadruk. Kunt ge dat onthouden ? — Ik heb het afgegeven. En ik hoop Marten, dat ge een nieuw blad hebt opgeslagen, zoodat ik aan mand zal behoeven te vertellen wat ik van u weet. Ge zult mijne instructie goed onthouden ? — Ik heb dit briefje afgegeven aan de deur. Onthoudt dat !... Mijn hoed, — dank u ! En mijn stok !

M. Faynton ging regelrecht terug naar zijn kantoor, en hoewel hij in den morgen veel werk te doen had gevonden, zag hij nu dat hij het meeste toch wel kon overlaten aan zijne bedienden. Dus, voor hij heenging, riep hij den ouden Fimmins bij zich.

— M. Mills is den ganschen morgen niet geweest, wel ?... Nu, Fimmins, dan is hier een pakje, dat ik gaarne eens door hem had ingezien, als hij komt voor ik terug ben. Ik denk weer om vijf uur hier te zijn, en dan nog een uurje te werken. Dus, anders niets.

(Wordt voortgezet).